

UCHWAŁA NR 531/2018
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 8 listopada 2018 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na dwa stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie
Ogólnoadministracyjnej, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 14**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 389, ze zm.), Krajowa Rada Sądownictwa:

- 1. przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pana Rafała Stasikowskiego i Pana Mirosława Wincenciaka do pełnienia urzędu na dwa stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Ogólnoadministracyjnej;**
2. nie przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pana Arkadiusza Sebastiana Blewązki, Pana Mirosława Piotra Gdesza, Pani Ewy Elżbiety Kręcichwost-Durchowskiej do pełnienia urzędu na dwa stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Ogólnoadministracyjnej.

UZASADNIENIE

I

Na dwa wolne stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Ogólnoadministracyjnej, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018 r. pod poz. 14, zgłosili się:

- Pan Arkadiusz Sebastian Blewązka – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi,
- Pan dr Mirosław Piotr Gdesz – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie,
- Pani Ewa Elżbieta Kręcichwost-Durchowska – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu,
- Pan dr Rafał Stasikowski – sędzia Sądu Rejonowego Katowice-Zachód w Katowicach oraz
- Pan dr Mirosław Wincenciak – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku.

II

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 389, ze zm.; dalej: ustawa o KRS).

Podczas posiedzenia plenarnego w dniu 19 października 2018 r. Krajowa Rada Sądownictwa jednogłośnie (13 głosami „za”) zadecydowała o zaproszeniu wszystkich kandydatów, a więc Pana Arkadiusza Sebastiana Blewązki, Pana Mirosława Piotra Gdesza, Pani Ewy Elżbiety Kręcichwost-Durchowskiej, Pana Rafała Stasikowskiego i Pana Mirosława Wincenciaka, do osobistego stawiennictwa celem złożenia dodatkowych wyjaśnień.

Na posiedzeniu w dniu 5 listopada 2018 r., zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa przeprowadził rozmowę z wszystkimi zaproszonymi kandydatami, zapoznał się z dotyczącą ich dokumentacją. Po analizie całości zgromadzonego materiału przeprowadził naradę i uznał, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Podczas głosowania członkowie zespołu oddali głosy w poniżej opisany sposób.

Na Pana Arkadiusza Sebastiana Blewążkę oddano 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, na Pana Mirosława Piotra Gdesza oddano 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się”, na Panią Ewę Elżbietę Kręcichwost-Durchowską nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się”, na Pana Rafała Stasikowskiego oddano 2 głosy „za” i 1 głos „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się” i na Pana Mirosława Wincenciaka oddano 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się”.

W wyniku powyższego głosowania zespół uznał za stosowne rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa na dwa wolne stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej Pana Mirosława Piotra Gdesza i Pana Mirosława Wincenciaka. Wniosek taki, w ocenie zespołu, był w pełni uzasadniony treścią załączonych ocen kwalifikacyjnych, informacjami dotyczącymi posiadanego przez kandydatów doświadczenia zawodowego, opiniami służbowymi oraz uzyskanym poparciem środowiska sędziowskiego.

Rekomendując wybranych kandydatów zespół miał na względzie treść art. 35 ustawy o KRS, zgodnie z którym, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden

kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, przy ustalaniu kolejności na liście kierując się przede wszystkim oceną ich kwalifikacji, biorąc pod uwagę doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, a także opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów.

Zdaniem zespołu rekomendowani kandydaci posiadają wyróżniające na tle pozostałych kandydatów, odpowiadające wymogom orzekania w Naczelnym Sądzie Administracyjnym, kwalifikacje, czego dowodzi przede wszystkim analiza dokumentacji zgromadzonej w tym konkursie, a potwierdza przebieg rozmów przeprowadzonych z kandydatami w siedzibie Krajowej Rady Sądownictwa.

Dokonując analizy kandydatury Pana Mirosława Piotra Gdesza zespół wziął pod uwagę fakt niespełnienia przez kandydującego sędziego warunku formalnego w postaci dziesięcioletniego stażu, o którym mowa w art. 6 § 1 pkt 7 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2107; dalej: „ustawa ustrojowa”). Uznał jednak, że kandydaturę tę należy ocenić z uwzględnieniem „wyjątkowego przypadku” w rozumieniu art. 6 § 3 w związku z art. 7 § 2 ustawy ustrojowej.

Przywołany przepis stanowi, że w wyjątkowych przypadkach Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, może powołać kandydata na stanowisko sędziego mimo krótszych, niż określone w § 1 pkt 7, okresów pozostawania na stanowiskach wymienionych w tym punkcie lub wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub notariusza. Zawarte w przepisie tym pojęcie „wyjątkowego przypadku” należy do grupy niedookreślonych zwrotów ocennych, które nie zostały sprecyzowane w ustawie.

Zgodnie ze stanowiskiem zaprezentowanym przez Sąd Najwyższy ocena, czy zachodzi wyjątkowy przypadek umożliwiający przedstawienie kandydata nieposiadającego pełnego stażu pracy określonego w art. 6 § 1 pkt 7 ustawy ustrojowej należy wyłącznie do Rady (*vide* wyrok SN z dnia 5 czerwca 2013 r., III KRS 199/13 publ. OSNP 2014, Nr 4, poz. 65). W orzecznictwie, jak też w piśmiennictwie prawniczym uznaje się nadto za zasadne, aby opiniujące kandydata podmioty zajęły stanowisko, czy zachodzi wyjątkowy przypadek uzasadniający zastosowanie przepisu art. 6 § 3 tej ustawy, bowiem prawodawca pozostawił taką ocenę podmiotom uczestniczącym w postępowaniu kwalifikacyjnym. Do opiniujących kandydata podmiotów należy zatem ustalenie – na podstawie całokształtu okoliczności występujących w danej sprawie – czy zachodzi w realiach tej sprawy przypadek, który można uznać za wyjątkowy.

Jak wynika z treści protokołu Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, Zgromadzenie przyjęło propozycję Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, aby w przypadku tych osób, które nie spełniają wymagania określonego w art. 7 § 1 ustawy ustrojowej w postaci „pozostawania co najmniej dziesięciu lat na stanowisku sędziego”, wynik głosowania na danego kandydata i liczba oddanych głosów była równoznaczna z wyrażeniem opinii przez Zgromadzenie o możliwości powołania danego kandydata pomimo krótszego okresu pozostawania na stanowiskach, o których mowa w tym przepisie, a zatem była równoznaczna z głosem za wnioskiem o zastosowanie przez Krajową Radę Sądownictwa odstępstwa od tego wymagania w trybie przewidzianym w art. 6 § 3 w związku z art. 7 § 2 ustawy ustrojowej.

Z oceny kwalifikacyjnej, sporządzonej przez Pana Arkadiusza Despota-Mładanowicza – sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, wynika jednoznacznie, że kandydat, mimo braku spełnienia przesłanki w postaci długości stażu w zawodzie sędziego, posiada ponadstandardowe, wyróżniające się umiejętności prawnicze i predyspozycje osobowościowe i jest to kandydat spełniający oczekiwania Naczelnego Sądu Administracyjnego. Zdaniem zespołu przedstawiona Krajowej Radzie Sądownictwa dokumentacja w pełni potwierdzała ocenę kwalifikacyjną kandydata poświadczającą wystąpienie przypadku, o którym mowa w art. 6 § 1 pkt 7 ustawy ustrojowej.

III

Podejmując niniejszą uchwałę, Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę, że Pan Arkadiusz Sebastian Blewążka, Pani Ewa Elżbieta Kręcichwost-Durchowska i Pan Rafał Stasikowski spełniają wymagania ustawowe określone w art. 7 ustawy ustrojowej.

Pan Mirosław Piotr Gdesz nie spełnia warunków formalnych określonych w art. 7 § 1 ustawy ustrojowej, bowiem w przypadku tego kandydata nie została spełniona przesłanka pozostawania na stanowisku sędziego przez okres co najmniej dziesięciu lat.

Natomiast przy ocenie spełnienia wymagań ustawowych, o których mowa w art. 7 § 1 ustawy ustrojowej, w przypadku Pana Mirosława Wincenciaka Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę fakt pozostawania kandydata na stanowisku sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego od 21 lipca 2009 r., ale także wykonywania przez niego zawodu radcy prawnego od 18 czerwca 2004 r. do dnia powołania na stanowisko sędziowskie.

Dokonując interpretacji art. 7 § 1 ustawy ustrojowej, której literalne brzmienie mogłoby sugerować brak możliwości sumowania okresów piastowania stanowiska sędziego

i wykonywania zawodu radcy prawnego, Krajowa Rada Sądownictwa dokonała wykładni systemowej analizowanego przepisu. Odniosła się zatem do ustawy o Sądzie Najwyższym w jej brzmieniu z dnia 8 grudnia 2017 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, ze zm.) zauważając, że z woli ustawodawcy dokonano w niej interpretacji tożsamego warunku formalnego, niezbędnego do skutecznego ubiegania się o stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w postaci stażu poprzedzającego kandydowanie. Ustawodawca, rozwiązując pojawiające się na tym polu problemy uznał, że staż lub wykonywanie zawodu liczone są łącznie w przypadku zajmowania różnych stanowisk lub wykonywania różnych zawodów. Co prawda nowelizacji takiej nie dokonano do chwili obecnej w ustawie ustrojowej, jednak w pełni uzasadnione jest odczytanie treści jej art. 7 § 1 w sposób zgodny z interpretacją legalną wypracowaną na gruncie tożsamego uregulowania prawnego.

Łączny staż sędziowski oraz okres wykonywania zawodu radcy prawnego w przypadku Pana sędziego Mirosława Wincenciaka pozwala zatem przyjąć, że spełnia on warunek formalny, o którym mowa w art. 7 § 1 ustawy ustrojowej.

Ponad powyższe, przedstawiona Krajowej Radzie Sądownictwa dokumentacja oraz uzyskane w trakcie rozmowy przeprowadzonej przez zespół z kandydatem informacje dają podstawy do twierdzenia, że również i w tym przypadku, w ocenie Rady, z uwagi na ponadstandardowe, wysokie kwalifikacje, zachodzi „wyjątkowy przypadek”, co potwierdzałoby słuszność skorzystania z odstępstwa od tego wymagania w trybie przewidzianym w art. 6 § 3 w związku z art. 7 § 2 ustawy ustrojowej. Uzasadnienie takiego stanowiska podane zostaje w dalszej części uchwały.

Dokonując oceny kandydatów, Rada kierowała się kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, w tym: ocenami kwalifikacyjnymi, doświadczeniem zawodowym kandydatów, opiniami przełożonych, ocenami ze studiów i z egzaminu zawodowego oraz uzyskanym poparciem środowiska sędziowskiego.

Po rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przedstawiony wniosek o powołanie Pana Rafała Stasikowskiego i Pana Mirosława Wincenciaka do pełnienia urzędu na dwa stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – w Izbie Ogólnoadministracyjnej.

2. Pan Rafał Stasikowski urodził się 18 czerwca 1975 r. w Kozięgłowach. W 1999 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego, uzyskując tytuł magistra z ogólną oceną bardzo dobrą. W latach 2000–2001 pracował na stanowisku Zastępcy Dyrektora Oddziału w Śląskim Oddziale

Regionalnym Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Po odbyciu aplikacji sądowej w latach 2000–2003, początkowo pozaetatowej, a następnie etatowej w okręgu Sądu Okręgowego w Katowicach, w kwietniu 2003 r. złożył egzamin sędziowski z łącznym wynikiem dobrym. Po odbyciu czteroletnich studiów doktoranckich na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego, w 2003 r., uchwałą Rady tego Wydziału, na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt.: „Granice samorządności gminnej w Republice Federalnej Niemiec i Rzeczypospolitej Polskiej”, uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa administracyjnego. Z dniem 21 lipca 2003 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Katowicach. Powierzone obowiązki orzecznicze wykonywał początkowo w VII Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, a następnie w XXI Wydziale Pracy. Z dniem 1 kwietnia 2007 r., w związku ze zniesieniem Sądu Rejonowego w Katowicach, powierzono mu pełnienie czynności sędziowskich w Sądzie Rejonowym Katowice-Zachód w Katowicach. Obowiązki orzecznicze wykonywał w VI Wydziale Pracy. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 lipca 2007 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego Katowice-Zachód w Katowicach. Orzekał w Wydziałach: VIII Grodzkim, X Wykonywania Orzeczeń, II Cywilnym a od maja 2012 r. w VII Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. W 2007 r. starał się nieskutecznie o stanowisko asesora w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Gliwicach. W 2014 r. ukończył dwusemestralne studia podyplomowe w zakresie retoryki i kreowania wizerunku dla prawników na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, z wynikiem bardzo dobrym. Decyzją Ministra Sprawiedliwości został delegowany od 15 listopada 2017 r. do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Katowicach. Orzeka w ramach stałej delegacji w IX Wydziale Pracy. Od listopada 2017 r. pełni funkcję Prezesa tego Sądu.

Praca kandydata na stanowisku sędziego sądu powszechnego w wydziale pracy i ubezpieczeń społecznych i kwalifikacje zawodowe związane z wykonywaniem tej funkcji zostały ocenione jako dobre przez opiniującego sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego. Kandydat otrzymał również dobrą ocenę Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Pan Mirosław Wincenciak urodził się 21 kwietnia 1970 r. w Białymstoku. W latach 1994–1998 był radnym, a w latach 1995–1998 był Przewodniczącym Rady Miejskiej w Łapach. W 1995 r. ukończył studia wyższe magisterskie w zakresie historii na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Warszawskiego – Filia w Białymstoku, z wynikiem bardzo dobrym. Jego wiedza historyczna została określona przez opiniującego sędziego NSA w ocenie

kwalifikacyjnej na „poziomie erudycyjnym”. W 1996 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego – Filia w Białymstoku, uzyskując tytuł magistra z ogólną oceną dobrą. Po odbyciu aplikacji prokuratorskiej w okręgu Prokuratury Wojewódzkiego w Łomży, w listopadzie 1998 r. złożył egzamin prokuratorski z łącznym wynikiem bardzo dobrym. W latach 1998–2009 był początkowo pozaetatowym, a od sierpnia 2000 r. etatowym członkiem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku. Ukończył również aplikację radcowską z wynikiem bardzo dobrym. W latach 2004–2009 był wpisany na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku i wykonywał zawód radcy prawnego. W 2006 r., uchwałą Rady Wydziału Prawa Uniwersytetu w Białymstoku, na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt.: „Sankcje administracyjne i ich stosowanie”, uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. Od stycznia 2007 r. jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Prawa Administracyjnego Wydziału Prawa Uniwersytetu w Białymstoku. Zajęcia prowadzone są także w języku hiszpańskim. Współpracuje z ośrodkami naukowymi w Pampelunie i Grenadzie. Prowadził także szkolenia pozauniwersyteckie, m.in. dla aplikantów aplikacji radcowskiej w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w: Białymstoku (w latach 2010–2011); Białymstoku i Warszawie (2012 r.); Białymstoku, Warszawie i Gdańsku (2013 r.), a także dla pracowników Rządowego Centrum Legislacyjnego. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 czerwca 2009 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku. Orzekał w Wydziale II. Przez okres dwóch lat pełnił obowiązki Naczelnika Wydziału I w Biurze Orzecznictwa. Orzeka na delegacji w Izbie Ogólnoadministracyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego, przy czym od stycznia do grudnia 2012 r. oraz od stycznia 2014 r. do czerwca 2017 r. w wymiarze jednej sesji w miesiącu, następnie w wymiarze dwóch sesji w miesiącu, a od stycznia 2018 r. w ramach stałej delegacji w pełnym wymiarze.

3. Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów.

Osoby przedstawione do powołania posiadają rozległą wiedzę, popartą dużym doświadczeniem zawodowym. Kwalifikacje merytoryczne znajdują odzwierciedlenie w ocenach ich pracy, ocenach Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz opiniach służbowych. Wybrani kandydaci posiadają stopnie naukowe doktora nauk prawnych. Brali udział w różnych formach doskonalenia zawodowego.

Pan sędzia Rafał Stasikowski przedstawił opinię o swojej pracy, sporządzoną w związku z kandydowaniem do Sądu Apelacyjnego w Katowicach przez Panią SSA Antoninę Grymel – wizytatora ds. pracy i ubezpieczeń społecznych. W opinii tej przedstawiono jednoznaczny wniosek o braku spełnienia przez opiniowanego wymogów stawianych sędziemu sądu apelacyjnego, a aspirowanie do objęcia stanowiska sędziego sądu apelacyjnego uznano za przedwczesne, wymagające uprzedniego orzekania w sądzie okręgowym, jako sędzie I instancji. Prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach oraz Przewodniczący VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Rejonowego Katowice-Zachód w Katowicach wystawili kandydatowi ocenę dobrą.

W opinii kwalifikacyjnej, sporządzonej dla potrzeb obecnego konkursu, Pan Paweł Miładowski – sędzia NSA, nie negując dobrze wykonywanej przez kandydata pracy na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, a także jego stopnia naukowego doktora zauważył, że awans, jakim jest powołanie na stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego wymaga uprzednich doświadczeń na stanowisku sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego, jako sądu I instancji. „Taka tylko kolejność pozwala w sposób pełny i kompetentny wykonywać obowiązki sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, który powinien swoje przygotowanie intelektualne podierać także bogatym doświadczeniem praktycznym zebrany w toku wcześniejszego rozpoznawania spraw sądowniczych w I instancji. Jest już ugruntowaną praktyką, że taką drogę awansową przechodzą pracownicy nauki o większym dorobku i wyższym stopniu naukowym” niż kandydat.

Z akt osobowych wynika, że kandydat od 2005 r. współpracuje z Wydziałem Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, gdzie jest zatrudniony na stanowisku adiunkta. Kandydat nie przedstawił jednak żadnych opinii, rekomendacji lub innych dokumentów pozwalających na ocenę jakości wykonywanej działalności dydaktycznej. Prowadził również szkolenia dla aplikantów adwokackich. W latach 2015–2017 pełnił funkcję eksperta w Biurze Analiz Sejmowych i w Ministerstwie Sprawiedliwości, dla których sporządził kilka opinii prawnych z zakresu prawa administracyjnego, w tym dotyczących struktury organizacyjnej administracji. Kandydat nie przedstawił jednak materiału pozwalającego na ocenę tej działalności. Jest autorem trzech pozycji książkowych z lat 2005, 2009 i 2013 na temat samorządności gminnej w systemie prawnym w RFN i RP, funkcji regulacyjnej administracji publicznej, jak też transportu kolejowego. Nadto kandydat złożył w ramach konkursu listę kilkunastu artykułów oraz rozpraw naukowych, głównie z okresu 2005–2007 o różnorodnej tematyce, w tym np. opracowania pt. „Rada Polityki Pieniężnej

(...)", „Pozycja ustrojowa Narodowego Banku Polskiego”, „Uwagi w sprawie koncepcji ustrojowej aglomeracji śląskiej (...)”. Uczestniczył w szkoleniach dla sędziów sądów powszechnych, zorganizowanych przez Sąd Okręgowy w Katowicach oraz Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, a także w konferencjach naukowych lub Zjazdach Katedr Prawa i Postępowania Administracyjnego. W 2006 r. otrzymał tytuł honorowy – Sędzia Europejski, nadany przez Sekcję Polską Międzynarodowej Komisji Prawników.

Kwalifikacje zawodowe Pana sędziego Mirosława Wincenciaka zostały ocenione jako bardzo dobre przez opiniującego sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego. Kandydat otrzymał również wyróżniającą ocenę Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego. Z ocen okresowych, przedstawionych w aktach osobowych kandydata, wynika niebudzące żadnych zastrzeżeń przygotowanie spraw do rozstrzygnięcia, ponadprzeciętna wydajność pracy, absolutna terminowość w sporządzaniu uzasadnień, wysoka stabilność orzecznictwa. Odnotowano nadto doskonalenie się zawodowe Pana sędziego poprzez udział w konferencjach naukowych, w tym jako przedstawiciela wojewódzkiego sądu administracyjnego. Z oceny kwalifikacyjnej kandydata wynika, że ma on rozległą, interdyscyplinarną wiedzę z różnych dziedzin prawa administracyjnego, a łączenie orzekania z aktywną pracą naukowo-dydaktyczną nie stanowi przeszkody w jakości żadnej z nich. Zaznacza się, że wieloletnie doświadczenie w orzekaniu w Naczelnym Sądzie Administracyjnym pozwala uznać, że opiniowany jest bardzo dobrym kandydatem na stanowisko sędziego tego Sądu. W ramach działalności publicystycznej kandydat wskazał ponad 30 publikacji naukowych i komentarzy z zakresu prawa administracyjnego. Prace kandydata powoływane są w uzasadnieniach sądów i trybunałów, np. monografia „Sankcje w prawie administracyjnym i procedura ich wymierzania” (publ. przez wyd. Wolters Kluwer). Kandydat przedstawił nadto rekomendacje trzech sędziów NSA – Pani sędzi Marii Wiśniewskiej, Pana sędziego Artura Mudreckiego i Pani sędzi Elżbiety Trykoszko, w których potwierdza się jednoznacznie wysokie predyspozycje kandydata zarówno pod względem wiedzy, umiejętności, jak i osobowościowe. Kandydat reprezentował Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, rozpoznającym pytanie prawne tego Sądu. Kandydat ponad 10 lat pracował w instytucjach publicznych na stanowiskach związanych ze stosowaniem prawa, a ponad 2 lata na stanowisku związanym z tworzeniem prawa miejscowego. Był radnym rady miejskiej w latach 1994–1998 i pełnił funkcję przewodniczącego tej rady. Nie bez znaczenia dla oceny przydatności kandydata w rozpatrywanym konkursie jest fakt wykonywania przez niego

funkcji orzecznika w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Białymstoku w latach 1998–2009.

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z całością dokumentacji zgromadzonej w niniejszym postępowaniu nominacyjnym, stwierdziła, że pozostali kandydaci posiadają wysokie kwalifikacje zawodowe, uprawniające do ubiegania się o urząd sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, jednak w świetle wszystkich kryteriów wyboru nie okazali się kandydatami lepszymi niż Pan Rafał Stasikowski i Pan Mirosław Wincenciak.

Pan Arkadiusz Sebastian Blewązka urodził się w 1967 r. W 1992 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego, uzyskując tytuł magistra z ogólną oceną dobrą. Po odbyciu w latach 1992–1994 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w Łodzi, we wrześniu 1994 r. złożył egzamin sędziowski z łącznym wynikiem dobrym. W latach 1994–1996 odbył asesurę w Sądzie Rejonowym w Łodzi. W latach 1996–2004 orzekał jako sędzia Sądu Rejonowego w Łodzi, a następnie Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, pełniąc od 1 stycznia 2000 r. funkcję Przewodniczącego XIX Wydziału Grodzkiego tego Sądu. W latach 2004–2006 odbył asesurę w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Łodzi. W 2005 r. ukończył dwusemestralne Podyplomowe Studium Prawa Europejskiego dla sędziów sądów administracyjnych, zorganizowane przez Instytut Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 listopada 2006 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Orzekał w Wydziale II. W Izbie Ogólnoadministracyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego orzeka w ramach delegacji od stycznia 2015 r., przy czym do czerwca 2015 r. i od lipca 2016 r. do grudnia 2017 r. w wymiarze jednej sesji w miesiącu a od stycznia 2018 r. w pełnym wymiarze. Brał udział w konferencjach naukowych.

Praca i kwalifikacje zawodowe kandydata zostały ocenione jako wyróżniające przez opiniującą sędzię Naczelnego Sądu Administracyjnego. Kandydat otrzymał również wyróżniającą ocenę Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Pan Mirosław Piotr Gdesz urodził się w 1974 r. W latach 1997–1998 pracował jako referent w Urzędzie Rejonowym w Raciborzu, a następnie w latach 1998–2004 w Ministerstwie Infrastruktury, kolejno na stanowiskach: inspektora, specjalisty i starszego specjalisty. W 1998 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, uzyskując tytuł magistra z ogólną oceną dobrą. W 2000 r. ukończył Studium Integracji Europejskiej przy Krajowej Szkole Administracji

Publicznej. Z dniem 1 marca 2004 r. został mianowany referendarzem sądowym w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Warszawie. Obowiązki orzecznicze wykonywał w II Wydziale Orzeczniczym. W 2005 r., na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt.: „Opłaty adiacenckie jako forma udziału właścicieli w kosztach realizacji lokalnej infrastruktury publicznej”, uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa administracyjnego na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Z dniem 1 lipca 2005 r. został mianowany asesorem sądowym w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Warszawie. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 sierpnia 2009 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego tego Sądu. Orzekał w I Wydziale Orzeczniczym, przy czym w latach 2010–2011 początkowo pełnił obowiązki, a następnie funkcję Przewodniczącego tego Wydziału. W latach 2011–2012 był delegowany do pełnienia czynności w Naczelnym Sądzie Administracyjnym. Pełnił obowiązki Naczelnika Wydziału I w Biurze Orzecznictwa tego Sądu. W latach 2011–2015 orzekał na delegacji w Izbie Ogólnoadministracyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego, jednocześnie orzekając od grudnia 2012 r. w I Wydziale Orzeczniczym Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Od października 2015 r. orzeka w ramach delegacji w Izbie Ogólnoadministracyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego, początkowo w wymiarze jednej sesji w miesiącu, następnie w wymiarze dwóch sesji w miesiącu a od czerwca 2018 r. orzeka w pełnym wymiarze. Jest autorem i współautorem licznych specjalistycznych publikacji naukowych w języku polskim i angielskim, m.in. z zakresu własności, podziału nieruchomości, takich, jak: „Odrębna własność budynków i innych urządzeń”, „Regulowanie stanu prawnego nieruchomości zajętych pod drogi”, „Rewindykacja gruntów warszawskich – zagadnienia administracyjnoprawne”, „Wywłaszczenie planistyczne”, czy „Służebność publiczna”, jak również komentarzy – do ustawy o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności i do ustawy o gospodarce nieruchomościami. Uczestniczył, również jako prelegent, w wielu konferencjach naukowych. Prowadził szereg szkoleń i wykładów, m.in. z zakresu ustawy o gospodarce nieruchomościami, ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz Kodeksu postępowania administracyjnego, w tym dla Regionalnych Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych i Polskiego Towarzystwa Rzeczoznawców Majątkowych, Mazowieckiego Centrum Doskonalenia Kadr oraz Instytutu Infrastruktury Liniowej. Jest członkiem założycielem „Platform of Experts In Planning Law”, działającej przy Dutch Institute for Construction Law w Hadze oraz stowarzyszenia „Planning, Law and Property Rights: International Academic Forum”, działającego w ramach Association of European School of Planning

(AESOP). Jest autorem pięciu pytań prawnych do Trybunału Konstytucyjnego, z których ostatnie – dotyczące ewidencji zabytków, oparte również na orzecznictwie ETPC – oczekuje na rozpoznanie. Pan Mirosław Piotr Gdesz pełni czynności orzecznicze od czternastu lat (początkowo jako referendarz sądowy, a od 2005 r. jako asesor sądowy).

Praca i kwalifikacje zawodowe kandydata zostały ocenione jako wyróżniające przez opiniującego sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego. Kandydat otrzymał również wyróżniającą ocenę Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, jak też Kolegium tego Sądu.

Pani Ewa Elżbieta Kręcichwost-Durchowska urodziła się w 1961 r. W 1986 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, uzyskując tytuł magistra z ogólną oceną dobrą. Po odbyciu pozaetatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu, we wrześniu 1990 r. złożyła egzamin sędziowski z łącznym wynikiem dobrym. W latach 1990–1992 odbyła asesurę w Sądzie Rejonowym w Złotowie, przy czym od lipca 1991 r. do lutego 1992 r. pełniła funkcję Przewodniczącej Sądu Pracy Sądu Rejonowego w Złotowie. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 października 1992 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Złotowie. W latach 1992–1999 pełniła funkcję Przewodniczącej Wydziału Ksiąg Wieczystych, a w latach 1995–1999 funkcję Prezesa tego Sądu. Od grudnia 1999 r., w ramach stałej delegacji, pełniła obowiązki sędziego w Sądzie Okręgowym w Poznaniu Ośrodku Zamiejscowym w Pile. Orzekała w Wydziale Cywilnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 września 2001 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Poznaniu. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 2005 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu. Orzeka w Wydziale IV, przy czym od 2010 r. pełni obowiązki Zastępcy Przewodniczącego tego Wydziału. Od września 2011 r. orzeka w Izbie Ogólnoadministracyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego, początkowo w ramach okresowych delegacji w wymiarze jednej sesji w miesiącu a od marca 2018 r. w pełnym wymiarze. Prowadziła wykłady z zakresu stosowania ustaw o: promocji zatrudnienia, zagospodarowaniu przestrzennym, informacji publicznej, postępowaniu przed sądami administracyjnymi i Kodeksu postępowania administracyjnego, m.in. dla pracowników Powiatowych Urzędów Pracy i Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu, a także wykłady i ćwiczenia w ramach szkolenia aplikantów radcowskich. Brała udział w licznych konferencjach naukowych i szkoleniach.

Praca i kwalifikacje zawodowe kandydatki zostały ocenione jako wyróżniające przez opiniującą sędzię Naczelnego Sądu Administracyjnego. Kandydatka otrzymała również wyróżniającą ocenę Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Pomimo wysokich kwalifikacji zawodowych, osoby te – w niniejszej procedurze nominacyjnej – nie uzyskały tak dużego poparcia Rady, jak Pan Rafał Stasikowski i Pan Mirosław Wincenciak. Wprawdzie wszyscy uczestnicy postępowania posiadają odpowiednie doświadczenie zawodowe oraz otrzymali oceny kwalifikacyjne wskazujące, że spełniają wymogi formalne do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, jednak niniejsza procedura konkursowa obejmuje dwa wolne stanowiska sędziowskie i Rada mogła dokonać wyboru jedynie dwóch osób.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa Pan Rafał Stasikowski i Pan Mirosław Wincenciak są najlepszymi kandydatami w niniejszej procedurze nominacyjnej.

Pan Rafał Stasikowski posiada długoletnie doświadczenie zawodowe w zakresie dotychczasowego orzekania w wydziale pracy i ubezpieczeń społecznych, a wiedza z zakresu prawa administracyjnego potwierdzona jest uzyskaniem stopnia naukowego doktora nauk prawnych (tytuł pracy doktorskiej: „Granice samorządności gminnej w Republice Federalnej Niemiec i Rzeczypospolitej Polskiej”).

Pan Mirosław Wincenciak – jako jedyny w tym konkursie – ukończył dwa kierunki studiów (historię i prawo), posiada stopień naukowy doktora, od stycznia 2012 r. orzeka w Naczelnym Sądzie Administracyjnym w ramach delegacji. Pełnił w tym Sądzie funkcję Naczelnika Wydziału I w Biurze Orzecznictwa przez okres dwóch lat, a w ramach tej działalności nadzorował m.in. poprawność legislacyjną uchwał kolegów wojewódzkich sądów administracyjnych. Prowadzi od 2007 r. działalność naukowo-dydaktyczną, którą z powodzeniem łączy z obowiązkami orzeczniczymi.

Obaj kandydaci posiadają dorobek naukowy, obejmujący publikacje z zakresu prawa administracyjnego. Zarówno przebieg pracy zawodowej, jak i prezentowany poziom wiedzy prawniczej i predyspozycje osobowościowe wybranych kandydatów – zdaniem Rady – uprawniają do ubiegania się o urząd sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego.

4. Krajowa Rada Sądownictwa wzięła również pod uwagę oceny uzyskane przez kandydatów na dyplomach ukończenia wyższych studiów prawniczych oraz z egzaminów zawodowych.

Ocenę bardzo dobrą na dyplomie ukończenia wyższych studiów prawniczych otrzymał jedynie Pan Rafał Stasikowski. Pozostali kandydaci legitymują się ocenami dobrymi.

Pan Mirosław Wincenciak jako jedyny złożył egzamin prokuratorski z oceną bardzo dobrą. Pozostali kandydaci – poza Panem Mirosławem Piotrem Gdeszem, który nie złożył egzaminu zawodowego – uzyskali oceny dobre z egzaminu sędziowskiego.

Wprawdzie oceny uzyskane na dyplomach ukończenia wyższych studiów prawniczych oraz z egzaminów zawodowych nie były kryterium decydującym w niniejszej procedurze konkursowej, niemniej jednak Rada nie mogła nie dostrzec, że jedynie Pan Rafał Stasikowski legitymuje się oceną bardzo dobrą na dyplomie ukończenia wyższych studiów prawniczych a Pan Mirosław Wincenciak – jako jedyny – otrzymał ocenę bardzo dobrą z egzaminu zawodowego i jest absolwentem dwóch kierunków studiów – historii i prawa.

5. Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła także opinię Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego i ocenę Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego na posiedzeniu 24 września 2018 r. zaopiniowało: jako wyróżniające (6 pkt) kandydatury – Pana Arkadiusza Sebastiana Blewązki (5 głosów „za”, przy 4 głosach „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”), Pana Mirosława Piotra Gdesza (6 głosów „za”, przy 4 głosach „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”), Pani Ewy Elżbiety Kręcichwost-Durchowskiej (7 głosów „za”, przy 3 głosach „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”) oraz Pana Mirosława Wincenciaka (5 głosów „za”, przy 5 głosach „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”) a jako dobrą (4 pkt) kandydaturę Pana Rafała Stasikowskiego (1 głos „za”, przy 9 głosach „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”).

Na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego 24 września 2018 r. oddano na: Pana Arkadiusza Sebastiana Blewążkę 37 głosów „za” i 24 głosy „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się”; Pana Mirosława Piotra Gdesza 37 głosów „za” i 23 głosy „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się”; Panią Ewę Elżbietę Kręcichwost-Durchowską 33 głosy „za” i 24 głosy „przeciw”, przy 11 głosach „wstrzymujących się”; Pana Rafała Stasikowskiego nie oddano głosów „za”, oddano 58 głosów „przeciw”, przy 10 głosach „wstrzymujących się” oraz Pana Mirosława Wincenciaka 45 głosów „za” i 11 głosów „przeciw”, przy 12 głosach „wstrzymujących się”. Pan Mirosław Wincenciak otrzymał zatem najwyższe poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, natomiast w odniesieniu do Pana Rafała Stasikowskiego – w ocenie

Rady – wyniki głosowania zarówno Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego, jak i Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego mogą być nieadekwatne do predyspozycji kandydata, wynikających ze zgromadzonej w niniejszym postępowaniu nominacyjnym dokumentacji. Pozostałe kryteria wyboru zaś – rozpatrywane łącznie – przemawiają, zdaniem Rady, za uznaniem, że w niniejszej procedurze konkursowej najlepszymi kandydatami są Pan Rafał Stasikowski i Pan Mirosław Wincenciak.

6. Rada, na podstawie § 13 ust. 2–4 w zw. z § 9 ust. 7 pkt 5 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa, stanowiącego załącznik do uchwały nr 265/2017 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 12 września 2017 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa – dalej jako Regulamin, postanowiła przeprowadzić w sprawie głosowanie tajne. W trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 8 listopada 2018 r. na:

- Pana Arkadiusza Sebastiana Blewązkę nie oddano głosów „za”, oddając 4 głosy „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Mirosława Piotra Gdesza oddano 7 głosów „za” i 2 głosy „przeciw”, przy 8 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Panią Ewę Elżbietę Kręcichwost-Durchowską nie oddano głosów „za”, oddając 3 głosy „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Rafała Stasikowskiego oddano 12 głosów „za” i 3 głosy „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów,
- Pana Mirosława Wincenciaka oddano 12 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów.

7. O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Pana Rafała Stasikowskiego i Pana Mirosława Wincenciaka zdecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności – oceniane łącznie – wieloletnie doświadczenie zawodowe, oceny ich pracy i kwalifikacji zawodowych, oceny Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz opinie służbowe, a także oceny na dyplomach ukończenia wyższych studiów prawniczych i z egzaminów zawodowych. Pan Mirosław Wincenciak prezentuje bardzo wysoki poziom

wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej. Pan Rafał Stasikowski, Pan Mirosław Wincenciak i Pan Mirosław Piotr Gdesz posiadają stopnie naukowe doktora nauk prawnych, prowadzą działalność naukowo-dydaktyczną i posiadają dorobek naukowy w zakresie prawa administracyjnego. Pozostali uczestnicy biorący udział w tym postępowaniu nominacyjnym posiadają – w świetle zgromadzonych w sprawie materiałów – równie dobre kwalifikacje zawodowe. Niniejsza procedura konkursowa dotyczy jedynie dwóch wolnych stanowisk sędziowskich, zatem Rada mogła dokonać wyboru tylko dwóch osób.

Mając na uwadze wyniki głosowania, Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę jak na wstępie.

Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa
sędzia Leszek Mazur

POUCZENIE

Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Rady w terminie dwutygodniowym od doręczenia uchwały z uzasadnieniem. Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, przy czym nie stosuje się art. 87¹ k.p.c. (art. 44 ust. 1–3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa; Dz. U. z 2018 r. poz. 389, ze zm.).